

Rejser over 30 Kilometer, vilde man kunne naa et klækkeligt finansielt Udbytte. Det ærede Medlem sagde til sidst, at han kom tilbage til dette, at der var i Virkeligheden, troede han, ikke saa stor Forskel paa vort Syn paa Banerne. Nej, det ærede Medlem kom til sidst med en Ytring, som ogsaa gav mig det Indtryk, men som jeg syntes ikke ganske harmonerede med hans tidligere Ytringer. Han sagde nemlig, idet han talte om Abonnentskortene, tror jeg, at det Princip bør være det til Grund liggende, at man saa nogenlunde yder Betaling for det, man faar af Statsbanerne. Det kan jeg ganske underskrive. Men Betaling yder man ikke, naar man ikke for det første yder Vederlag for Udgifterne og dernæst yder Rente af Anlægskapitalen. Men naar vi ere enige om det Grundprincip, at for de Rejser, som foretages med Statsbanerne og det Gods, som besørges med Statsbanerne, skal der saa nogenlunde ydes Betaling for det, som ydes af Statsbanerne, maa vi ogsaa mene, at Statsbanerne skulle forrente sig

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er vist forløben.

Vilhelm Lassen: Ja, saa vil jeg slutte.

Benzon: Det eneste, hvorom der, saa vidt jeg kan opfatte det, har været skøn Enighed under denne Debat om Statsbanetaksterne, er, at man har udtalt en overordentlig Tilfredshed med Administrationen, at man fra alle Sider er enig om, at den er saa god, som den burde være, og saa billig, som den kan blive. Men paa andre Punkter har Enigheden ikke været saa stor. Man har ment, at der burde tilvejebringes forøgede Indtægter, men om hvorledes disse Indtægter skulle tilvejebringes, har man ikke været saa enig. Nu ligger det jo i den menneskelige Natur, at man altid mere eller mindre bliver paa-virket af sine Omgivelser, og saaledes gaar det ogsaa her. Hvis man tilfældigvis har noget Kendskab til de ærede Medlemmers Omgivelser der, hvor de bo og leve Livet, saa vil man føle og mærke, at der dog er nogen Kommunikation mellem dem og deres Omgivelser, et vist kærligt Baand, som heller ikke fornægter sig, naar de skulle give Anvisning paa, hvorfra Udgifterne skulle dækkes, hvorfra de forhøjede Takster skulle komme. Og jeg maa da sige, at man i Almindelighed er, hvis jeg maa bruge det Udtryk, tilbøjelig til for sit eget Vedkommende, at lægge Udgiften paa Fjern-

trafiken, om jeg maa bruge dette Udtryk for den Trafik, der er saa langt væk fra det Sted, hvor man bor, som muligt. Jeg er i den Henseende ikke bedre end de øvrige Medlemmer, og derfor vil jeg gerne tillade mig ogsaa at fremsætte et Par Bemærkninger om, hvor jeg tror, der kunde spares noget, og derved frembringe et bedre finansielt Resultat. Kystbanen, som er omtalt saa tidt under disse Forhandlinger, er en af de Baner, som jeg personlig har det største Kendskab til, og jeg nærer en ikke ringe Kærlighed til denne Bane. Men jeg kan godt se, at den har Fejl, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig netop at fremdrage et Par Punkter, som jeg tror vilde kunne have gjort den til et bedre og mere lukrativt Foretagende, end den er bleven. Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) har omtalt, at den var anlagt saa dyrt, men i den korte Bemærkning, der herefter faldt fra det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen), blev der jo ganske rigtigt gjort opmærksom paa, at det havde ikke saa meget at sige. Ja, noget har det jo dog at sige, thi Sagen er den, at man kan anlægge en Bane dyrt paa den Maade, at den er godt og stærkt bygget, at det er godt Materiale, der anvendes til den og rigelige Dimensioner, og dette kan formindske Driftsomkostningerne. Men man kan jo ogsaa anlægge den paa den Maade, at det er smukke, flotte og store Stationer, der bygges baade med 1 og 2 Etager, som den f. Eks. ude ved Vedbæk, at det nødvendiggør et betydeligt større Personale til at passe paa de Folk, der skulle køre, og det gør ikke Udgiften billigere. I den Henseende tror jeg ikke, man kan rose Kystbanen for, at den er særlig billig anlagt. Der er ogsaa taget andre Hensyn ved Anlægget, f. Eks. æstetiske Hensyn. Jeg erindrer saaledes, at ved Strandmølleaaen, som er et smukt Parti, skulde der bygges en Viadukt, og det blev der, og den er nogle Hundrede Tusinde Kr. dyrere end end Jordvold. Men saa har den til Gengæld den Fordel, at den virker som et automatisk Allarmapparat i den nærmeste Mils Omkreds. Man hører Togene, naar de komme, ganske som en rullende Torden henover Broen, og skulde en Gang en stakkels Banevogter forglemme sig, maa det være i mindst 1 Mils Afstand fra den Bro, thi Togene melde sig, som sagt, selv. Hvorvidt det er nogen Behagelighed for dem, der bo der omkring, skal jeg lade staa hen. Men det er selve Driften af denne Bane, der jo har givet det sørgelige Resultat, at den har givet et Under-